

Stadium skal overgives til et Udvalg til Betænkningens Afgivelse. I det jeg udtaler dette, vil jeg aldeles ikke derved udtale nogen Mening om, hvorsidt jeg vil stemme for, at Sagen strax skal gaae til første Behandling, eller at der skal nedsættes et Udvalg. Jeg er i den Henseende temmelig bestemt paa, hvad jeg vil stemme for; men imidlertid maa man jo altid være beredt paa, at der under Discussionen kan komme Anskuelse frem, som man ikke selv har undfanget, og altsaa forbeholde sig sin Stemmeret til det afgjørende Resultat.

Krarup: Naar et æret Medlem fra 10de Kreds (Lüttichau) tidligere har gjort gjældende, at det var overeensstemmende med Thingets sædvanlige Fremgangsmaade, at nedsætte Udvalg paa dette Stadium, maa jeg gøre opmærksom paa, at dette har havt sine Undtagelser, og, er der nogensteds Grund til Undtagelse, synes det mig at være i nærværende Tilfælde. Hvo der har stemt for den tidligere Communallov, der blev vedtagen i dette Thing, maa upaatvilelig ogsaa ville stemme for det nærværende nu foreliggende Lovforslag, og jeg for min Deel vilde meget beklage, om det ikke skulde blive til Lov. Vi befinde os paa et saa langt fremrykket Stadium, at Nedsættelsen af et Udvalg muligen kan have til Følge, at Lovforslaget aldeles ikke bliver fuldendt. Dette vilde for mig være meget beklageligt, og jeg agter derfor paa ethvert Stadium af nærværende Sag at stemme mod et Udvalgs Nedsættelse.

Andræ: Jeg skal ikke afgjøre, hvorvidt det er stemmende eller ikke stemmende med dette Things Sædvane, at nedsætte Udvalg for 1ste Behandling eller at udsætte Beslutningen herom til et senere Stadium. Jeg troer, at der i den senere Tid ikke kan siges at herske i saa Henseende nogen fast Sædvane; i ethvert Fald vil jeg aabent bekjende, at, hvis det virkelig har været en Sædvane for Thinget at handle paa den Maade, saa maa jeg regne den til de Baner, som man maa gøre sig al mulig Umage for at faae rettede. Jeg vil stedse vedkjende mig, at der maa være ganske særegne Forhold tilstede, for at et Udvalgs Nedsættelse kan være berettiget, for en Sags 1ste Behandling har fundet Sted, og jeg skal med Hensyn til en Uttring af en anden æret

Landstingsmand specielt fremhæve, at saalænge der hersker en ønskelig Overeensstemmelse mellem de to Afdelinger af den lovgivende Magt, Folkethinget og Landstinget, bør det vistnok ogsaa være Reglen, at Udvalg ikke ret vel bør nedsættes for første Behandling af en Sag, der alt i det andet Thing er bleven gennemgaaet og udførligt drøftet. Det er af den samme ærede Landstingsmand blevet bemærket, at just naar en saadan Drøftelse havde fundet Sted, turde det forudsættes, at ethvert Medlem var fuldkommen bekjendt med Sagens Principer. Ja, det er vel sandt; men, hvad der paa ingen Maade kan forudsættes bekjendt, og hvad der kun ved 1ste Behandling kan komme frem, er, hvorledes Landstinget vil stille sig til Sagens Principer, og man kunde vel navnlig ogsaa sige, hvorledes Regjeringen vil stille sig til Sagens Principer i den Form, Sagen endelig har modtaget i det andet Thing. Det er det, der skal komme frem ved 1ste Behandling, og, saalænge det ikke er kommet frem, forekommer det mig, at Udvalget let udsættes for at arbejde, saa at sige, iblinde. Jeg skal ved nærværende Leilighed endnu blot gøre opmærksom paa, af hvilken Vigtighed det maa være for Enhver i dette Thing, hurtigst muligt at faae opklaret et Punct, hvorom der synes at herske meget forskellige Meninger, nemlig, hvorvidt Indenrigsministeren paa Regjeringens Vegne har erklæret sig enig i Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger, eller ikke; og det alene, forekommer det mig, maatte gøre, at man strax ønskede Sagen henviist til 1ste Behandling, for saaledes strax, inden noget Videre deri foretages, at erfare Regjeringens Anskuelse.

Lüttichau beder om Ordet.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds har rigtignok havt Ordet tre Gange; men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget til Hinder for, at det atter gives ham (Nei!).

Lüttichau: Det er kun med Hensyn til de sidste Uttringer, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, at man snarest muligt maatte komme til Kundskab om Indenrigsministerens Mening med Hensyn til, hvorvidt han havde udtalt sig bifaldende om det Lovforslag,